

REVISTA MUSICAL CATALANA

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

360

**ORQUESTRA DE
CADAQUÉS**
El seu concurs de
direcció fa 25 anys

SABINA PUÉRTOLAS
Una Poppea d'alta
volada al Liceu

**EL PIANISTA I COMPOSITOR CATALÀ,
GRAN PROTAGONISTA
DEL CURS MUSICAL 2017-18**

ALBERT GUINOVART

DOSSIER LA MÚSICA A CATALUNYA DURANT LA POSTGUERRA

2 DE DESEMBRE
DE 2017
DE GERSHWIN A
GUINOVART
SIMFÒNICS AL
PALAU

24 DE GENER
ALBERT
GUINOVART
RECITAL DE PIANO
PALAU DE LA
MÚSICA

“EL MÉS IMPORTANT
A LA VIDA I A LA MÚSICA
ÉS SER AUTÈNTIC”

EN PORTADA

ALBERT GUINOVART

EN EL MOMENT ARTÍSTIC MÉS DOLÇ DE LA SEVA CARRERA, EL MÚSIC CATALÀ PENSA GAUDIR AL MÀXIM DE TOTS ELS CONCERTS QUE LI DEDICA EL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA COM A COMPOSITOR CONVIDAT DE LA TEMPORADA. A LA SEVA AGENDA TAMBÉ TÉ CITES EMOCIONANTS AL LICEU I A L'AUDITORI COM A COMPOSITOR I PIANISTA, FET QUE EL CONVERTEIX EN UN DELS GRANS PROTAGONISTES DEL CURS MUSICAL 2017-18. "AQUESTA TEMPORADA FAIG ELS TRES PILARS DE LA VIDA MUSICAL A BARCELONA I AIXÒ M'OMPLE DE SATISFACCIÓ."

TEXT Javier Pérez Senz • FOTOGRAFIES Quim Roser

La melodia és el territori natural on emergeix poderosament la personalitat del compositor, pianista, arranjador i pedagog català Albert Guinovart (Barcelona, 1962). És l'expressió natural d'un músic que estima el piano amb bogeria i té un sentit natural del cant: va acompanyar els seus últims anys la inoblidable Victoria de los Angeles i sent passió per l'òpera i el musical. Adora Mozart, i si li preguntes pels seus compositors preferits, la llista es dispara, encapçalada per Chopin, Schumann, Brahms, Liszt, Txaikovski, Albéniz, Granados, Strauss, Rachmàninov, Prokófiev, Ravel, Poulenc i Gershwin. "De fet, no pararia d'afegir-hi noms, perquè hi ha molts autors que em fascinen, com Korngold, Bernstein o John Williams."

JAVIER PÉREZ SENZ: Hi ha moltes maneres de descobrir les influències que nodreixen l'estil efusiu i líric de Guinovart, i al recital que oferirà el 24 de gener al cicle Palau Piano es donen cita alguns dels seus referents més estimats. ¿Es podria dir que el programa retrata la seva afinitat especial amb compositors que també van ser pianistes?

ALBERT GUINOVART: Amb Víctor García de Gomar (director artístic adjunt del Palau) vam escollir la idea de reunir obres de compositors pianistes, un fet que defineix la meua trajectòria, i al final ha sortit gairebé un antiprograma, perquè ara el que està de moda són els monogràfics i nosaltres proposem un programa atípic d'obres importants, però curtes, alternant-hi peces de Brahms, Chopin, Liszt, Poulenc i Rachmàninov amb alguns dels *Nocturns* que acabo de gravar al meu nou disc. La mateixa idea de passar-ho bé i obrir les portes a les emocions que animen el meu esperit com a compositor queda reflectida en la selecció d'autors que han estat i segueixen sent els meus models.

JPS: En la seva joventut, durant els seus anys de formació amb la gran pianista Maria Curcio a Londres, el piano era el motor de la seva vida artística. Quan va néixer el Guinovart compositor?

AG: Sempre he sentit la necessitat de compondre, però al principi vaig decidir concentrar els meus esforços i il·lusions en el piano i, la veritat, als anys setanta, marcats per l'exploració i les avantguardes més radicals, la creació contemporània no m'interessava gaire, ni em produïa ➤

satisfacció. Llavors estudiava amb Maria Curcio i durant quatre anys viatjava cada trimestre a Londres, on durant el meu últim any em vaig instal·lar com el seu assistent. Ella m'animava a compondre i, quan vaig saber que la companyia Dagoll Dagom feia un concurs per escollir compositor per a *Mar i cel*, m'hi vaig presentar, vaig guanyar i vaig tenir un gran èxit.

JPS: Sempre ha reconegut que, malgrat l'immens èxit del musical *Mar i cel*, no estava satisfet amb el nivell de l'orquestració de l'obra.

AG: No em sentia ben preparat com a compositor, em faltava ofici i bagatge com a orquestrador, però davant el descomunal èxit em vaig dir: pot ser que la música que no m'atreveixo

“SEMPRE HE SENTIT LA NECESSITAT DE COMPONDRE, PERÒ AL PRINCIPI VAIG DECIDIR CONCENTRAR ELS MEUS ESFORÇOS I IL·LUSIONS EN EL PIANO”

a compondre en l'àmbit acadèmic resulta que sí que té un públic. No m'agradava la primera orquestració, per això quatre anys després, amb més ofici, en vaig fer una de nova de la qual estic molt satisfet. Aleshores havia estudiat amb Manuel Oltra i vaig seguir el seu consell: “La gran música ja està escrita, així que segueix els millors exemples, com Txaikovski, Ravel, Stravinsky i analitza les seves orquestracions”. Al final he acabat sent professor d'orquestració a l'ESMUC i aquesta feina em fa molt feliç.

JPS: Avui el catàleg de Guinovart inclou òperes, musicals, ballets, suites simfòniques, quatre concerts per a piano, una rica mostra de cançons i peces per a piano, música de cambra, obres per a la televisió i el teatre i partitures pensades per al públic familiar, com el preciós *Conte de Nadal* basat en el relat de Dickens que torna al Liceu el proper 30 de desembre per acomiadar l'any. Però durant molt temps va ser qüestionat com a compositor per una certa avantguarda musical que no va acceptar el seu èxit. Com recorda aquells anys?

AG: Ara no se'm qüestiona com a compositor, però fa trenta anys els sectors oficialistes, l'avantguarda més radical, menyspreava la meua obra, deien que era música reaccionària, com si la música tingüés ideologia. Ho vaig passar malament, amb un cert complex

UNA AGENDA CARREGADA D'EMOCIONS

Em fa molta il·lusió el concert de cançons amb Núria Rial (21 de febrer), l'estrena barcelonina de la Serenata Amadeus a càrrec de l'ONCA (22 de febrer) i veure la Laia Masramon tocant obra meua (7 de març), però no vull oblidar la resta de cites i la programació d'obres com el Quartet Keler pel Dalia Quartet (24 d'abril), el Quintet de piano “el Mite del Comte Arnau” que tocaré amb el Quartet Alart (5 d'abril), i la Missa Brevis Rex Genitor, a càrrec del Cor

Scherzo i Jordi Casas (3 de juny). El que ha fet el Palau és per besar-los els peus, un any escullen l'Hèctor Parra i ara a mi, no tenen prejudicis, al contrari, aposten per oferir la major varietat musical possible. Sóc a tot arreu i, com sempre, és un plaer tornar a la temporada de la Simfònica del Vallès amb el Concert en Fa de Gershwin i una fantasia sobre el musical Gaudí sota la direcció de James Ross (2 de desembre de 2017). www.albertguinovart.com/ca/

d'inferioritat, però vaig descobrir també que el més important a la vida i a la música és ser autèntic. Mai vaig estar disposat a fer música que no sentia per complaure els que marcaven els dictats. Alguns ho van fer i em deien en veu baixa que preferirien fer un altre tipus de música, però que no s'hi atrevien. Ho trobo deshonest, perquè va contra tots els principis artístics de la llibertat del creador. Igual que els uns senten la necessitat d'investigar i explorar

DISCOS AMB PERSONALITAT PRÒPIA

Després d'una fructífera relació artística amb Harmonia Mundi Ibérica, segell en el qual va gravar quatre discos consagrats a Albéniz, Turina, les Goyescas de Granados i un monogràfic amb obres pròpies, Guinovart va prendre el timó de la seva carrera discogràfica i produeix ell mateix els discos que li ve de gust gravar. “Va ser una bona època fins que va arribar la crisi de la indústria del disc i Harmonia Mundi va tancar la seva filial a Espanya. La relació es va acabar, però amb el temps han anat apareixent

molts segells independents i ara hi ha molts estudis en els quals pots gravar i editar un màster en òptimes condicions tècniques. És el que vaig fer amb l'enregistrament dels meus dos primers Concerts per a piano. Em vaig encarregar de tot el procés de producció i gravació amb Vasily Petrenko i l'State Symphony Academic Orchestra of St. Petersburg i de l'edició del màster i vaig buscar una multinacional disposada a editar-ho i distribuir-ho a tot el món. Gràcies a l'ajuda de Music Sales Groupe, que edita

les meves obres, vaig entrar en contacte amb Sony i tot ha anat sobre rodes. De fet, el disc va esgotar la primera edició i ja ha estat reeditat. M'han dit que aquest estiu a les llistes de Tower de Tòquio figura el setè dels més venuts. Ara és a punt de sortir un nou disc amb Sony, Nocturn, que reuneix obres que he anat escrivint aquests darrers anys, com els Cinc Nocturns, Estampes, en homenatge a Debussy, que vaig estrenar a Peralada, o la Fantasia-Evocació en homenatge a Chopin que vaig estrenar al Palau.”

UN RÈQUIEM CONTEMPLATIU

L'esperen grans nits d'emoció al Palau com a compositor convidat de la temporada i no dubta a l'hora d'escollir l'estrena del Rèquiem com la proposta més ambiciosa. "Hi ha més coses, però com a compositor espero amb gran emoció l'estrena del Rèquiem amb el Cor Jove de l'Orfeó Català i l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears i Pablo Mielgo (28 de gener). Per a aquesta obra el meu gran model és Mozart, encara que em posa més el de

Fauré, tan místic. Té parts contemplatives i episodis de molta força dramàtica, però no és una música tenebrosa, jo busco l'emoció a través de la bellesa. L'obra té un aspecte nou i és que segueixo la litúrgia actual de la música de difunts i els textos que solen usar-se. Per exemple, no hi ha "Libera me" i la seqüència del "Dies irae" és més breu, en el marc d'una concepció que contempla més el consol dels que es queden que la desgràcia de qui se'n va."

nous llenguatges, tinc el mateix dret a buscar el meu propi estil, a crear melodies, sense ser menyspreat o marginat. El meu model d'inspiració en tots els aspectes és Mozart. Que no soni pedant per la meua banda, perquè Mozart és genial, però la manera d'entendre la música és la mateixa: crec que el compositor ha de trobar el seu propi model de bellesa. I Mozart,

expliqui el que expliqui, sigui una òpera o un concert per a piano, és bellesa pura. Per a mi, veure com estructura les obres és l'ideal; trobo que Mozart és molt modern perquè cada vuit compassos canvia l'esperit, l'atmosfera, crea contrastos que atrapen l'oïdor, mai et cansa.

JPS: Vostè és un nom habitual als auditoris catalans, però sorprèn la seva escassa presència a la resta de l'Estat. I això que, a més, té com a targeta de presentació una notable discografia editada per Harmonia Mundi i Sony que ha rebut molt bones crítiques de la premsa musical espanyola i estrangera. Com s'explica aquesta situació?

AG: Com a exemple eloqüent, puc dir que l'Orquestra Nacional de Espanya (ONE) mai m'ha convidat, però no crec que el tema discogràfic influeixi gai-

Albert Guinovart, fotografiat al seu estudi a Barcelona, on estudia i compon.

re en aquest assumpte. De fet, els discos no solen donar recitals. Amb prou feines rebo invitacions d'orquestrades espanyoles, potser perquè no trobo agents artístics interessats a promocionar-me. I que consti que no em queixo de com van les coses, ja que tinc tanta feina a Catalunya que em falta temps per complir tots els encàrrecs i projectes que tinc en cartera. Però de vegades parlo amb agents i em diuen: "No m'interessa, pianistes ja en tinc". He fet un recital a la Fundació Juan March, i m'han convidat formacions com la Simfònica de Bilbao. I la Filarmònica de Màlaga, a l'etapa amb Edmon Colomer com a titular, va programar les meves orquestracions de nades. I poca cosa més. Fins i tot hi ha gerents i directors d'orquestra catalans que són titulars d'una orquestra que et diuen: "No et convido perquè no diguin que afavoreixo massa els intèrprets catalans, o que som un lobby". També haig de dir que és molt difícil combinar la composició i la carrera com a pianista, tenir l'agenda lliure per viatjar i donar concerts quan, com em passa ara mateix, haig de compondre un Rèquiem. ✎

"ARA NO SE'M QÜESTIONA COM A COMPOSITOR, PERÒ FA TRENTA ANYS ELS SECTORS OFICIALISTES, L'AVANTGUARDA MÉS RADICAL, MENSPREAVA LA MEVA OBRA"

